

Navždy spolu

Jednoho chladného podzimního večera se Radka učila se svým klukem Patrikem. Nechápala fyziku a on jako kluk tomu dokonale rozuměl. Všechny vzorečky a výpočty uměl nazpaměť. Radka fyziku po chvíli pochopila, a tak si vyprávěli. Mluvili o všem možném, jak si užijí společný víkend nebo jak půjdou ve středu na pout'

Ale pak se něco zvtlo a začali se hádat. Nikdo z nich už ani nevěděl, kdo si vlastně začal. A když se tak hádali Radka prohodila, „Když ti to tak vadí, měli bychom se rozejít. Jseš mi úplně ukradenej, klidně vyskoč z okna, doufám že se zabiješ“. Patrik se zvedl a bez jediného slova odešel. Práskl za sebou vrzavými dveřmi.

Radka se rozvalila na postel a začala brečet. Patrik šel domů a cestou málem spadl do kanálu. Doma se zavřel v pokoji a nevyšel ani na večeri. Radka všechno pověděla svojí mamce, po večeri si šla lehnout a trvalo jí velmi dlouho, než usnula.

Ráno se probudila, protože jí někdo volal. Koukla na displej a na něm bylo mamka Patrika. Zvedla telefon a než stačila něco říct, Patrikova mamka začala do telefonu brečet a přitom vyprávěla, že se její Patrik oběsil u sebe v pokoji a že dneska odpoledne je pohřeb. Jakmile zavěsila ztrnula a nemohla se ani hnout. Věděla, že to byla její vina kvůli tomu, co mu včera řekla.

Radka zůstala celé dopoledne v posteli, odpoledne šla na pohřeb. Až všichni odešli zůstala u jeho hrobu. Jen tam tak seděla a brečela. Nevěděla co si má počít. Prosila ho o odpuštění, nechtěla, aby se zabil, chtěla jen, aby byl zdravý a živý. Seděla na hřbitově dlouho do noci. Oči se jí klížily, až po chvíli usnula.

Náhle se probudila uprostřed noci. Měsíc již dávno svítil vysoko na obloze, byla jasná chladná noc. Když se trochu rozkoukala ve tmě, uviděla ducha Patrika. Strašlivě se lekla, štípla se do ruky, aby se ujistila, že nespí. Patrik se jen tak vznášel nad svým hrobem a jakoby nic na ní začal mluvit : „Za všechno to trápení můžeš jen a jen ty Radko Opatová. Zlomilas mi srdce a zemřeš“. Hned, jak to dořekl, zmizel. Radka se sebrala a běžela domů. Tam mamce všechno pověděla. „To se ti asi jenom něco zdálo, jdi si lehnout, ráno si promluvíme“, řekla mamka a šla zpátky spát.

Radka neusnula a rozhodla se, že bude vyvolávat ducha Patrika. Začala jako obvykle- v černém lese černý kočár a tak dál, však to všichni znáte. Před ní se zjevil Patrik, Radka ho prosila, aby jí odpustil. „Když se zabiju, odpustíš mi“? Zeptala se Radka.

„Když to uděláš, odpustím ti a můžeme být navždy spolu“. Jakmile to dořekl, zase se vypařil. Ráno Radku našli mrtvou. Oba dva byli duchové a prožili spolu dlouhý mrtvý život.